

лом апарату Національної поліції України, який забезпечує представництво України в ІНТЕРПОЛ та з 2010 року і в ЄВРОПОЛ.

Впродовж 20 років пройдено непростий шлях кропіткої роботи щодо формування високопрофесійного колективу, запровадження правових основ роботи, покращення технічної складової діяльності підрозділу, налагодження дієвої взаємодії з правоохоронними органами України та іноземних держав.

На сьогодні Укрбюро Інтерполу – це добре організований, сучасно оснащений підрозділ, який спроможний надати ефективну допомогу правоохоронним органам України у проведенні за кордоном оперативно-розшукових та інших заходів у справах про транснаціональні злочини загальнокримінальної та економічної спрямованості.

1. Дані станом на червень 2015 (див .: INTERPOL: Member countries: World. URL: interpol.int/Member-countries/World (дата звернення: 11.06.2015)).

2. Міжнародна організація кримінальної поліції: [офіц. сайт]. URL: interpol.int (дата звернення: 31.03.2015).

3. Український Інтерпол: шляхом розвитку. - Електронний ресурс. - Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/tasko/017.htm>

4. Департамент міжнародного поліцейського співробітництва - Електронний ресурс. - Режим доступу: <http://interpol.np.gov.ua>

Грисенко П.О

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковій керівник –

доцент кафедри, к.ю.н. Кононець В.П.

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПРИТЯГНЕННЯ ДО ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ТИШІ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ

Необхідною умовою побудови демократичного суспільства є належний рівень організації боротьби держави та її компетентних органів з протиправними проявами. Серед великої кількості заходів державного примусу адміністративна відповідальність посідає чільне місце серед них. Це викликано, насамперед, значною кількістю правопорушень, які тягнуть за собою накладення адміністративних стягнень. Досить велику увагу приділяють адміністративним правопорушенням, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку, зокрема: за куріння тютюнових виробів у заборонених місцях; розпивання пива, алкогольних, слабоалкогольних напоїв у заборонених законом місцях або поява у громадських місцях у п'яному вигляді; дрібне хуліганство; вчинення насильства в сім'ї, невиконання захисного припису

або не проходження корекційної програми, однак майже не дослідженим залишається питання щодо притягнення винних осіб до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення передбаченого ст. 182 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі- КУпАП) «Порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту населення від шкідливого впливу шуму чи правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях», хоча, даним правопорушення завдається не менша шкода охоронюваним правам і свободам громадянина.

Дослідження проблематики відповідальності за адміністративні правопорушення зокрема тих, посягають на громадський порядок і громадську безпеку займалися такі представники правової школи, як: В. Б. Аверьянов, І. Л. Бородін, Ю. П. Битяк, Р. А. Калюжний, А. М. Колодій, О. В. Негодченко, В. К. Шкарупа, Ю. С. Шемшученко, А. Т. Камзюк, В. К. Колпаков, В. В. Копейчиков та інші. Однак незважаючи на вагомий внесок науковців у дослідження даного напрямку, питання притягнення осіб до відповідальності за порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту населення від шкідливого впливу шуму чи правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях залишається малодослідженим.

Відповідно до ст. 179 Житлового кодексу Української РСР користування будинками (квартирами) державного і громадського житлового фонду, фонду житлово-будівельних кооперативів, а також приватного житлового фонду та їх утримання здійснюється з обов'язковим додержанням вимог Правил користування приміщеннями жилих будинків і прибудинковими територіями (далі - Правила), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 8 жовтня 1992 р. N 572, зі змінами і доповненнями.

Відповідно до ч. 2 пункту 9 Правил визначає, щоголосноспівати і кричати, користуватися звуковідтворювальною апаратурою та іншими джерелами побутового шуму заборонено з 22:00 до 8:00.

До того ж, ч. 3 пункту 9 Правил забороняється проводити у робочі дні з 21:00 до 8:00, а у святкові та неробочі дні цілодобові ремонтні роботи, що супроводжуються шумом, а якщо й ремонтні роботи проводяться у визначений час, то все одно власник, наймач (орендар) приміщення, в якому передбачається проведення робіт, зобов'язаний повідомити мешканців прилеглих квартир, житлових приміщень у гуртожитку про початок зазначених робіт.

Згідно ч.1 ст.24 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», рівень шуму не може перевищувати показники, встановлені санітарними нормами, на захищених об'єктах. Такими об'єктами є:

1. житлові будинки і прибудинкові території;
2. лікувальні, санаторно-курортні заклади, будинки-інтернати, заклади освіти, культури;
3. готелі і гуртожитки;
4. розташованих у межах населених пунктів закладів громадського-

харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грально-гобїзнесу;

5. інші будівлі і споруди, у яких постійно читим часом перебувають люди;

6. парки, сквери, зони відпочинку, розташовані на території мікрорайонів і груп житлових будинків.

Санітарні норми встановлені у таблиці 1 «Санитарных норм допустимого шума в помещениях жилых и общественных зданий и на территории жилой застройки» затверджених «Главным государственным санитарным врачом СССР П.Н. Бургасов от 03.08.1984 № 3077-84».

Відповідно до вищевказаних норм, встановлені наступні максимально допустимі рівні шуму:

1. житлові кімнати квартир, житлові приміщення будинків відпочинку, пансіонатів, будинків-інтернатів для престарілих та інвалідів, спальні приміщення в дитячих дошкільних установах і школах-інтернатах – в день до 55 децибел (далі – дБ), в ночі (з 22:00 до 8:00) – до 45 дБ.

2. прилеглі до житлових будинків території – в день до 70 дБ, в ночі – до 60 дБ.

3. майданчики відпочинку на території мікрорайонів і груп житлових будинків, будинків відпочинку, пансіонатів, будинків-інтернатів для престарілих та інвалідів, майданчики дитячих дошкільних закладів, шкіл та ін. навчальних закладів - до 60 дБ.

Отже, як ми бачимо із вищевикладеного, законодавцем встановлені норми та правила дотримання яких є обов'язковим громадянами для нормального забезпечення прав і свобод інших осіб, однак, трапляються випадки коли мешканці житлових приміщень не дотримуються встановлених норм і правил, що ж робити у цьому випадку?

Відповідно до ст. 182 КУпАП «Порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів щодо захисту населення від шкідливого впливу шуму чи правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях» законодавцем встановлена міра відповідальності за вчинення даного адміністративного правопорушення, що тягне за собою попередження або накладення штрафу на громадян від п'яти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і накладення штрафу на посадових осіб та громадян - суб'єктів господарської діяльності - від п'ятнадцяти до тридцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Однак, на сьогоднішній день, виникають проблеми питання з приводу притягнення осіб до відповідальності, насамперед, щодо доведеності вини особи у скоєнні адміністративного правопорушення.

Відповідно до ст. 251 КУпАП доказами в справі про адміністративне правопорушення, є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та

інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюється:

1. Протоколом про адміністративне правопорушення.
2. Поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків.
3. Висновком експерта.
4. Речовими доказами.
5. Показаннями технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, у тому числі тими, що використовуються особою, яка притягається до відповідальності.

Варто зауважити, що обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення. Однак, трапляються непоодинокі випадки, коли працівники поліції склали протокол про адміністративне правопорушення на основі якогобула винесена постанова про притягнення до адміністративної відповідальності, а у подальшому її було скасовано на тій підставі, що вона винесена із порушення порядку встановленого законом, зокрема щодо оцінки доказів.

Відповідно ст. 252 КУпАП орган (посадова особа) оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом. Тобто для винесення постанови про притягнення до адміністративної відповідальності повинна бути сукупність доказів, якими підтверджується протиправність діяння та причетність конкретної особи до вчинення даного протиправного діяння. Однак, для даного правопорушення доволі важко зібрати сукупність доказів.

У зв'язку з цим, на нашу думку, по даному виду правопорушення доцільно щоб законодавець спростив процедуру оцінки доказів.